

Arrest

nr. 65 516 van 11 augustus 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 11 april 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 maart 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 april 2011 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. RODRIGUEZ, die *loco* advocaat B. BRIJS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DEN BELEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 december 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

1.2. Op 16 februari 2011 beslist het bestuur de aanvraag van de verzoekende partij ontvankelijk maar ongegrond te verklaren. De verzoekende partij krijgt eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten. Beide beslissingen worden aan de verzoekende partij betekend op 11 maart 2011. De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Eerste bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08.12.2009 werd ingediend door :

A., K. (R.R.: ...) geboren te (...) op (...)

nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werd deze instructie door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op punt 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Qua verblijfsduur zou betrokkene hiervoor eventueel in aanmerking kunnen komen. Betrokkene legt een contract voor van de firma SPRL Mayfair, maar uit dit contract kan niet uitgemaakt worden wanneer dit werd opgesteld. Echter, om voor criterium 2.8B in aanmerking te komen, dient betrokkene een model-arbeidscontract voor te leggen bij de aanvraag of actualisatie die werd ingediend tijdens de periode van 15 september tot 15 december 2009.

In het vademecum dat werd opgesteld ter verduidelijking van de vernietigde instructies wordt immers het volgende gesteld: “Onder ‘in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8B’ moet worden verstaan, de aanvraag: die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld (...)”. Ook in het K.B. van 07.10.2009 wordt herhaald dat om in aanmerking te kunnen komen voor punt 2.8B van de instructies een model-arbeidscontract dient voorgelegd te worden: “(...) één of meerdere arbeidsovereenkomsten, opgesteld volgens het model als bijlage gevoegd bij dit besluit (...)”.

Betrokkene had drie maanden de tijd om zich in orde te stellen met deze instructies, doch heeft nagelaten dit te doen. Bijgevolg kan het arbeidscontract van betrokkene niet weerhouden worden voor punt 2.8B aangezien het niet om een model-arbeidscontract gaat. Betrokkene voldoet dus niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de vernietigde instructies. Het feit dat betrokkene sinds september 2006 in België verblijft, goed aangepast zou zijn aan onze maatschappij, getuigenverklaringen kan voorleggen, Frans zou spreken, werkbereid is en over de nodige kwaliteiten zou beschikken om het knelpuntberoep ‘hulpkok’ in te vullen, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de vernietigde instructie d.d. 19.07.2009.

Betrokkene haalt aan dat het voor hem moreel onmogelijk zou zijn om terug te keren naar zijn land van herkomst. Dit element vormt echter geen grond voor regularisatie. Het niet toestaan van een verblijfsrecht aan betrokkene betekent trouwens niet dat betrokkene dient terug te keren naar zijn land van herkomst. Dat betrokkene niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst verhindert evenmin dat aan betrokkene een bevel kan worden opgelegd om het Schengengrondgebied te verlaten. Het argument dat betrokkene een hechte band zou hebben met zijn broer, die legaal in België verblijft, vormt evenmin een grond voor regularisatie.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid waarbij hem wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- *De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.*
..."

Tweede bestreden beslissing:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid(i) (2)

wordt aan A. K.

geboren te (...) (Macedonië) op (...)

van Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.) nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 9 april 2011 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art 7, al. 1,1' de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt de verzoekende partij onder meer de schending op van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, de motiveringsplicht zoals voorzien bij artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte meent dat de verzoekende partij niet voldoet aan de vooropgestelde voorwaarden van de instructies. Bij nader onderzoek blijkt immers dat de verzoekende partij wel degelijk hieraan voldoet en dat niet kan worden ingezien waarom het door haar bijgebrachte arbeidscontract niet in aanmerking wordt genomen. Volgens criterium 2.8.B komt een vreemdeling in aanmerking voor regularisatie wanneer de volgende voorwaarden voldaan zijn: een ononderbroken verblijf hebben in België sinds 31 maart 2007 en een kopie van een arbeidscontract bij een werkgever voorleggen van minstens één jaar dat minimaal voorziet in een inkomen gelijk aan het minimumloon. De instructies stellen geen andere voorwaarden betreffende het contract zelf.

De verzoekende partij betoogt verder dat de verwerende partij verwijst naar het K.B. van 7 oktober 2009. Zij wijst erop dat het modelcontract waarvan sprake is in dit K.B. niet geldt als eis voor een regularisatieaanvraag, maar voor de aanvraag van een arbeidsvergunning en arbeidskaart (na toekenning van de regularisatie). Door de toepassing van het criterium 2.8.B te weigeren louter omwille van de datum of vorm van het betreffende arbeidscontract, terwijl het wel degelijk aan alle vereisten voldoet, schendt de verwerende partij dan ook de motiveringsplicht aangezien de motivering elke pertinentie mist. De voorwaarde van het door de dienst Vreemdelingenzaken gevraagde model wordt niet uitdrukkelijk gesteld door de wet, noch door de instructies. Wat de bepaling van het vademecum betreft, namelijk "bij de regularisatieaanvraag of bij de actualisering van de hangende aanvraag een kopie van het behoorlijk ingevulde modelarbeidscontract voegen", moet gemeld worden dat deze vermelding recent werd herroepen op het opvolgingscomité regularisatie. Het modelcontract dient, zoals gezegd, enkel voor de aanvraag voor een arbeidskaart B, na toekenning van een voorwaardelijke regularisatie volgens het criterium 2.8.B.

De verzoekende partij betoogt verder nog dat de intentie en wilsovereenstemming van de betrokken partijen toch veel belangrijker is dan de modelvorm van het afgesloten contract. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom het desbetreffende contract verworpen wordt en gelet op het gewicht van de bestreden beslissing is de Belgische staat in deze manifest onredelijk tot haar besluit gekomen. Bovendien schendt de bestreden beslissing artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en de geest van de instructies van 19 juli 2009.

2.2. De motieven van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij, die zich verzet tegen de motieven van de eerste bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3. Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij in haar aanvraag om machtiging tot verblijf onder meer de toepassing vraagt van het criterium 2.8B van de instructie van 19 juli 2009.

Dienaangaande merkt de Raad op dat verwerende partij, hoewel voormelde instructie door de Raad van State werd vernietigd, in de aanhef van de eerste bestreden beslissing expliciet het volgende stelt: *“Betrokkene haalt aan dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.”* De verzoekende partij verzet zich hier niet tegen.

Desbetreffend moet nog worden gewezen op het volgende : de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van het oude artikel 9,3 en het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd vernietigd door de Raad van State bij arrest nummer 198.769 van 9 december 2009. De Raad van State oordeelde in zijn arrest dat de instructie in strijd was met het in de Grondwet vastgelegde legaliteitsbeginsel en met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, omdat door de instructie het onderscheid tussen de buitengewone omstandigheden die het onmogelijk of zeer moeilijk maken de aanvraag in het buitenland in te dienen en de omstandigheden die te maken hebben met de argumenten ten gronde om een verblijfsmachtiging te bekomen werd opgeheven en de instructie het mogelijk maakte dat vreemdelingen die zich in de erin omschreven voorwaarden bevonden ervan vrijgesteld werden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden waren terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen. Uit de overwegingen van dit arrest kan evenwel niet afgeleid worden dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet de mogelijkheid heeft om een beleidslijn uit te zetten of dat het hem niet zou zijn toegestaan om – louter wat betreft de beoordeling ten gronde van een aanvraag om machtiging tot verblijf – de duidelijke situaties die aanleiding kunnen geven tot een verblijfsmachtiging en die reeds werden opgenomen in de vernietigde instructie te hernemen.

2.4. Criterium 2.8.B van de voormelde instructie luidt als volgt:

“Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd. Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwesitie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

...

B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon."

2.5. Dienaangaande wordt in de eerste bestreden beslissing gesteld :

"Betrokkene beroept zich op punt 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Qua verblijfsduur zou betrokkene hiervoor eventueel in aanmerking kunnen komen. Betrokkene legt een contract voor van de firma SPRL Mayfair, maar uit dit contract kan niet uitgemaakt worden wanneer dit werd opgesteld. Echter, om voor criterium 2.8B in aanmerking te komen, dient betrokkene een model-arbeidscontract voor te leggen bij de aanvraag of actualisatie die werd ingediend tijdens de periode van 15 september tot 15 december 2009.

In het vademecum dat werd opgesteld ter verduidelijking van de vernietigde instructies wordt immers het volgende gesteld: "Onder 'in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8B' moet worden verstaan, de aanvraag: die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld (...)". Ook in het K.B. van 07.10.2009 wordt herhaald dat om in aanmerking te kunnen komen voor punt 2.8B van de instructies een model-arbeidscontract dient voorgelegd te worden: "(...) één of meerdere arbeidsovereenkomsten, opgesteld volgens het model als bijlage gevoegd bij dit besluit (...)".

Betrokkene had drie maanden de tijd om zich in orde te stellen met deze instructies, doch heeft nagelaten dit te doen. Bijgevolg kan het arbeidscontract van betrokkene niet weerhouden worden voor punt 2.8B aangezien het niet om een model-arbeidscontract gaat. Betrokkene voldoet dus niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de vernietigde instructies. Het feit dat betrokkene sinds september 2006 in België verblijft, goed aangepast zou zijn aan onze maatschappij, getuigenverklaringen kan voorleggen, Frans zou spreken, werkbereid is en over de nodige kwaliteiten zou beschikken om het knelpuntberoep 'hulpkok' in te vullen, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de vernietigde instructie d.d. 19.07.2009."

2.6. Wat betreft het niet gedateerd zijn van het contract en het standpunt van de verwerende partij in haar nota dat dit element essentieel is omdat eruit moet blijken wanneer de overeenkomst tot stand is gekomen en wanneer ze een aanvang neemt, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing in wezen niet meer wordt gedaan dan te stellen "maar uit dit contract kan niet uitgemaakt worden wanneer dit werd opgesteld", zonder dat daaraan enig gevolg wordt verbonden ten aanzien van de beoordeling van de voorwaarden zoals voorzien in de instructie. In die zin is het argument van de verwerende partij in haar nota een a-posteriorimotivering die geen afbreuk doet aan de hiervoor gedane vaststelling. Dit klemt des te meer nu het vervolg van de uitgebreide passus met betrekking tot het voorgelegde arbeidscontract, die overigens wordt ingeleid met het woordje "echter" waaruit blijkt dat hetgeen eraan voorafgaat loutere vaststellingen zijn zonder beoordeling, zich volledig toespitst op de voorwaarde tot het bijvoegen van een modelarbeitscontract. Het feit dat enkel en alleen wordt vastgesteld dat dat niet kan worden opgemaakt wanneer het contract is opgesteld, zonder dat daaraan een conclusie wordt verbonden, noodzaakt de Raad ertoe te oordelen dat het niet gaat om een determinerend motief in de bestreden beslissing, doch om een overtollige vaststelling die op geen enkele wijze bepalend is geweest voor het beoordelen van het betrokken stuk. Het feit dat de verwerende partij thans wil doen geloven dat dat anders is, doet hieraan geen afbreuk.

2.7.1. Derhalve moet het motief inzake het niet voorgelegd zijn van het modelarbeitscontract als determinerend worden beschouwd in het kader van de beoordeling van het voldaan zijn aan het criterium 2.8B zoals voormeld.

2.7.2. De Raad kan dienaangaande slechts vaststellen dat in de door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid publiek gemaakte beleidsrichtlijn geen sprake is van een “*model-arbeidscontract*”, doch slechts van een “*arbeidscontract bij een bepaalde werkgever*” dat betrekking heeft op een tewerkstelling van ten minste één jaar of van onbepaalde duur en dat “*minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.*” In de mate dat verwerende partij voorhoudt dat in een niet nader omschreven “*vademecum*” een andere bepaling is opgenomen dient te worden geïd dat de verwerende partij hoe dan ook niet aannemelijk maakt hoe bepalingen uit een vademecum tot gevolg zouden kunnen hebben dat de beleidsrichtlijnen die door de bevoegde staatssecretaris werden uitgevaardigd *in casu* niet van toepassing zouden zijn of hoe, zonder het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel te schenden, de verwerende partij zou kunnen afwijken van de door de bevoegde staatssecretaris publiek gemaakte beleidsregels inzake de toepassing van zijn discretionaire bevoegdheid. De verwerende partij stelt daarnaast dat in “*het K.B. van 07.10.2009*” – waarmee zij doelt op het koninklijk besluit van 7 oktober 2009 houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers – wordt gestipuleerd dat “*wordt herhaald dat om in aanmerking te kunnen komen voor punt 2.8B van de instructies een model-arbeidscontract dient voorgelegd te worden: “(...) één of meerdere arbeidsovereenkomsten, opgesteld volgens het model als bijlage gevoegd bij dit besluit (...)”*.. Voormeld koninklijk besluit bepaalt evenwel slechts in welke gevallen een arbeidsvergunning kan toegekend worden voor de tewerkstelling van een buitenlandse werknemer en omvat geen enkele bepaling omtrent het al dan niet inwilligen van een aanvraag om machtiging tot verblijf die door een vreemdeling werd ingediend. Daarbij moet nog worden vastgesteld dat de bepalingen van het voormelde koninklijk besluit van 7 oktober 2009 zich richten tot het bestuur dat bevoegd is voor het afleveren van de arbeidsvergunning en dat het de verwerende partij niet is toegestaan om, in het kader van een aanvraag als de onderhavige, te anticiperen op beslissingen die door andere besturen moeten worden genomen.

2.7.3. Een schending van de materiële motiveringsplicht werd aangetoond. De stelling van de verwerende partij, onder verwijzing naar het vademecum en het KB van 7 oktober 2009, dat om in aanmerking te kunnen worden genomen, het voor te leggen arbeidscontract een model-arbeidscontract moet zijn is dan ook kennelijk onredelijk. Het eerste middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing.

2.8. Gelet op het feit dat de tweede bestreden beslissing, het op 11 maart 2011 betekende bevel om het grondgebied te verlaten, is genomen in uitvoering van de eerste bestreden beslissing, zoals ook uitdrukkelijk uit de beide beslissingen blijkt, wordt de tweede bestreden beslissing samen met de eerste bestreden beslissing vernietigd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 maart 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf augustus tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS